

Forf. lover en tredje Del, og en endelig Dom skal holdes tilbage, til denne foreligger. Han siger selv, han vil behandle et af Retslivets Grundproblemer, og kun incidenter give den positive Ret, om han end mener, at hans Exempler dækker det nødvendige. Jeg er ikke sikker paa, at han vil overbevise Juristerne om det rigtige i hans ny Systematik, selv kan jeg ikke dømme herom ud fra min tilfældige og utilstrækkelige Viden. Jeg er glad ved, at Forf. ved Studium udenfor sit Fag søger at faa en økonomisk og social Forstaaelse af de Fænomener, hvis retlige Side han behandler. Og, naar jeg selv qua Økonom er tvungen til at vove mig ud paa andre Videnskabers Omraader og følgelig her begaar Fejl og ofte misforstaar, vilde jeg være en Pedant, hvis jeg slog mig til Ridder paa Forfatterens Bekostning, hvis jeg paa visse Punkter synes, at dennes Forstaaelse paa mit Omraade er svigtende. Jeg kunde have ønsket, at han, der synes at have forstaaet Forskellen mellem Realkapital (de fysiske Goder) og Privatkapital, i dennes Betydning som Adgang til arbejdsfri Indtægt og derigennem faaet Blik for Ihændehaverpapirets Natur m. H. til Splitningen mellem Retten til Udbytte og Retten til de fysiske Goder, hvis Udnyttelse betinger Udbyttet, i højere Grad havde draget de juridiske Konsekventser. Men som Bogen er, er jeg glad ved at have læst den, og beder de økonomiske Studerende læse den.

Dr. L. V. Birck.

INGJALD NISSEN: *Die methodische Einstellung*. Skrifter utgitt av det norske Videnskabs-Akademi, Oslo. II. Hist.-filos. Klasse 1929 Nr. 5.

Naar der findes Anledning til ogsaa her i „Nationaløk. Tidssk.“ at henlede Opmærksomheden paa dette store filosofiske Arbejde, er det fordi Værket strejfer sociologiske Problemer og derunder kommer ind paa en meget interessant Udredning af Afstemningsteknikens Indvirkning paa Partivæsenet. Anmelderen har tidligere bl. a. i „Demokratiets Genrejsning“ været inde paa dette Spørgsmaal, men Ingjald Nissen gør Sammenhængen mellem de gængse Afstemningsmetoders tekniske Fejl og Partivæsenets Udartning i partityranisk Retning til Genstand for en hel lille metodisk Studie, for derigennem at belyse hans — i nær Tilknytning til Max Weber — opstillede filosofiske Betragtninger over Forholdet mellem systematiske Fejl og, hvad han kalder Vurderingsindslaget i denne eller hin Tankebygning, denne eller hin sociale Institution osv.

Forf. lover en tredje Del, og en endelig Dom skal holdes tilbage, til denne foreligger. Han siger selv, han vil behandle et af Retslivets Grundproblemer, og kun incidenter give den positive Ret, om han end mener, at hans Exempler dækker det nødvendige. Jeg er ikke sikker paa, at han vil overbevise Juristerne om det rigtige i hans ny Systematik, selv kan jeg ikke dømme herom ud fra min tilfældige og utilstrækkelige Viden. Jeg er glad ved, at Forf. ved Studium udenfor sit Fag søger at faa en økonomisk og social Forstaaelse af de Fænomener, hvis retlige Side han behandler. Og, naar jeg selv qua Økonom er tvungen til at vove mig ud paa andre Videnskabers Omraader og følgelig her begaar Fejl og ofte misforstaar, vilde jeg være en Pedant, hvis jeg slog mig til Ridder paa Forfatterens Bekostning, hvis jeg paa visse Punkter synes, at dennes Forstaaelse paa mit Omraade er svigtende. Jeg kunde have ønsket, at han, der synes at have forstaaet Forskellen mellem Realkapital (de fysiske Goder) og Privatkapital, i dennes Betydning som Adgang til arbejdsfri Indtægt og derigennem faaet Blik for Ihændehaverpapirets Natur m. H. til Splitningen mellem Retten til Udbytte og Retten til de fysiske Goder, hvis Udnyttelse betinger Udbyttet, i højere Grad havde draget de juridiske Konsekventser. Men som Bogen er, er jeg glad ved at have læst den, og beder de økonomiske Studerende læse den.

Dr. L. V. Birck.

INGJALD NISSEN: *Die methodische Einstellung*. Skrifter utgitt av det norske Videnskabs-Akademi, Oslo. II. Hist.-filos. Klasse 1929 Nr. 5.

Naar der findes Anledning til ogsaa her i „Nationaløk. Tidssk.“ at henlede Opmærksomheden paa dette store filosofiske Arbejde, er det fordi Værket strejfer sociologiske Problemer og derunder kommer ind paa en meget interessant Udredning af Afstemningsteknikens Indvirkning paa Partivæsenet. Anmelderen har tidligere bl. a. i „Demokratiets Genrejsning“ været inde paa dette Spørgsmaal, men Ingjald Nissen gør Sammenhængen mellem de gængse Afstemningsmetoders tekniske Fejl og Partivæsenets Udartning i partityranisk Retning til Genstand for en hel lille metodisk Studie, for derigennem at belyse hans — i nær Tilknytning til Max Weber — opstillede filosofiske Betragtninger over Forholdet mellem systematiske Fejl og, hvad han kalder Vurderingsindslaget i denne eller hin Tankebygning, denne eller hin sociale Institution osv.

Man bøder paa Afstemningsmetodens Fejl ved Moralforskrifter. Ingen maa stemme udenfor sin Gruppe, men enhver maa følge Trop med Partiet om nødvendigt mod sin Overbevisning, for at man kan være nogenlunde sikker paa et „rigtigt“ Resultat, idet Afstemning efter personlig Overbevisning med den svage Afstemningsteknik vilde give de mærkværdigste Resultater paa Grund af Kombinationernes Mangfoldighed.

Ingjald Nissen har ogsaa i et tidligere Arbejde, en Artikel betitlet „Wahl und Wertung“ i „Archiv für Socialwissenschaft und Politik“ (Band 59, Heft I), været inde paa det samme og har ligeledes der lagt en usædvanlig Indtrængen i Afstemningsproblemets videre Konsekvenser for Dagen.

I „Die metod. Einstellung“ har Forfatteren (Side 102) i Anledning af, at det i den af den danske Valglovskommission af 1921 afgivne Betænkning antydes, at Kvalitetsmetoden kan „forbedres“ ved Indførelse af Graduering, Karaktergivning osv., en Bemærkning om, at det tværtimod let lader sig paavise, at saavel den frie som den saakaldte bundne Graduering i Praxis og rent faktisk kun kan have den Virkning, at man automatisk vender tilbage til Gruppemetoden, d. v. s. til et vurderingsbelastet Minoritetssynspunkt.

Det vilde sikkert have sin Værdi, om Forfatteren kunde faa Lejlighed til paa passende Sted at uddybe denne Betragtning for danske Læsere.

Niels Skriver Svendsen.

KNUT WICKSELL: *Föreläsningar i Nationalekonomi; teoretisk Nationalekonomi*. Häft 2, 3. Upplagan. C. W. K. Gleerups Förlag, Lund 1929.

„Faren ved Studier i Penge- og Kreditteori ligger givetvis i at komme ud for Afvigelser fra Grundsætningen „non multa, sed multum“. Denne Fare turde være udelukket ved et alvorligt Studium af disse Forelæsninger“. Med disse Ord slutter Prof. Sommarin sin Indledning til 2. Hefte af Wicksells „Föreläsningar“, hvis 3. Udgave paa Svensk dermed foreligger komplet. Nogen yderligere anbefaling af dette Værk er sikkert heller ikke paakrævet overfor danske Læsere. Det vil overalt i Norden blive hist med Glæde og Tilfredshed, at det nu er lykkedes Prof. Sommarin „paany at gøre dette mærkelige Arbejde let tilgængeligt paa det svenske Bogmarked, hvor Vanskelighederne ved at opdrive Eksemplarer af noget af de ældre Oplag i mange Aar har været betydelige“.

Der er imidlertid Grund til at henlede Opmærksomheden paa det meget læseværdige Forord, hvori Prof. Sommarin ret